

РЕШЕНИЕ

№ 5387

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 06.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2994** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 197 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Жалбоподателят [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез Л. П. Г., в качеството на управител, оспорва Решение № П-1/18.02.2020 г. на Директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалбата срещу Акт за прихващане или възстановяване по чл.92,ал. 11 от ЗДДС №Р-22221219008393-171-001/05.02.2020г., издаден от Ю. С. Т.-С. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., във връзка с подадена справка-декларация по ЗДДС с вх. №22121243992 от 14.12.2019г., и ревизионно производство възложено със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221219008393-020-001/19.12.2019г. по описа на отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С..

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт и се иска неговата отмяна. Твърди се, че дружеството е депозирало справка декларация на 14.12.2019г. В хода на образувано ревизионно производство за периода 01.11.2019г.-31.12.2019г. при извършена проверка от органите по приходите, били представени доказателства за вътреобщностна доставка за декларираната облагаема доставка с нулева ставка на данъка-ВОД на стоки в размер на 23913,33 лв. Моли да се отмени решението и АПВ.

Ответникът по жалбата - Директорът на ТД на НАП [населено място], чрез процесуалния си представител юрисконсулт Я.Б., оспорва жалбата и моли съда да

постанови решение, с което да я отхвърли като неоснователна.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като разгледа становищата и възраженията на страните по делото и след преценка на доказателствата към приложената административна преписка, намери за установено следното:

По допустимостта:

АПВ №Р-22221219008393-171-001/05.02.2020г. е връчен на 05.02.2020 г. Обжалван е по реда на чл. 92, ал. 1 от ЗДДС вр. с чл. 197 от ДОПК, с жалба подадена на 11.02.2020 г. пред Директора на ТД на НАП [населено място],който с решението си го е потвърдил.Жалбата срещу решението е депозирана в рамките на предвидения за това преклузивен процесуален срок,което налага извод за нейната процесуална ДОПУСТИМОСТ.

По същество:

АПВ е издаден в хода на ревизия,възложена със ЗВР от 19.12.2019г. и в хипотезата на чл. 92, ал. 11 от ЗДДС,като е указано да бъде завършена в 14 дневен срок.Установено е от органите по приходите,че за месец ноември 2019г. дружеството жалбоподател е декларирало ВОД на стоки на стойност 122 323,16 лв. по фактура № 0... 012/29.11.2019 г. с получател „SIV T. D.O.O.“С. с VIN SI4002144, с предмет на доставките –захарни и шоколадови изделия сокове и нескафе и други.Във връзка с транспортирането на стоката са представени следните документи:По Фактура №[ЕГН]/ 29.11.2019г.е представена заявка за автомобилен превод на товари от [фирма] с ЕИК[ЕИК] до [фирма] с ЕИК[ЕИК] /спедиторска фирма/.Представена е Международна товарителница /ЧМР/,съгласно която товарен пункт на стоката е [населено място], [улица] на 29.11.2019г. и разтоварен пункт - Б., У. на 02.12.2019г.Изпращач на стоката е [фирма] с ЕИК[ЕИК], а получател - „SIV T. D.O.O.“, VIN SI40002144 - С..Стоката е получена на 02.12.2019г. от „SIV T. D.O.O.“, VINSI40002144-С..Съгласно представената Международна товарителница /ЧМР/ транспортирането на стоката е извършено от фирма [фирма] с ЕИК[ЕИК] с МПС с рег. [рег.номер на МПС] /СВ2030ЕА.Транспортирането на стоката от България до У. е за сметка на ревизираното лице [фирма] с ЕИК[ЕИК],за което е представена Фактура № [ЕГН]/11.12.2019г. с данъчна основа 950,00 лв. и ДДС 190,00 лв. с предмет - спедиторски услуги за извършен транспорт с т.а. СВ8598НМ/СВ2030ЕА с доставчик [фирма] с ЕИК[ЕИК].Представено е писмено потвърждение за получени стоки, които са предмет на вътреобщностна доставка, издадено от „SIV T. D.O.O.“, VIN SI40002144 - С., съгласно което, стоките закупени от [фирма] с ЕИК[ЕИК] по фактура № [ЕГН] / 29.11.2019г. са пристигнали и приети в склад, стопанисван от дружеството.От справка „Пътни такси и разрешителни" при Агенция Митници се установява, че МПС - Влекач с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке с рег. [рег.номер на МПС] ,нямат регистрирани излизания за периода от 29.11.2019г. до 02.12.2019г.За периодът 01.11.2019г. - 30.11.2019г. т.а. последно е излязъл на 26.11.2019г. през ГКПП Кулата с товар изделия от пластмаса и е влязъл на 28.11.2019г. през ГКПП Кулата с товар - строителни материали /тухли/керемиди/.За периодът 01.12.2019г. - 31.12.2019г. първо е излязъл на 14.12.2019г. през ГКПП Кулата с товар - електроуреди /бойлери/.

За да потвърди АПВ, решаващия орган е приел, към датата на издаване на спорния акт, представени документи относно декларираните ВОД, доказващи реално

извършени доставки, както и че липсва потвърждение от приходната администрация на С. за декларираните от лицето вътреобщностни доставки към контрагент „SIV T. D.O.O.“, поради което не следва да се възстановява посоченият в кл. 81 от СД за ДДС данък за възстановяване в размер на 23 913,13 лева, за данъчен период 01.11.2019 г. - 30.11.2019 г.

Решението е правилно.

Спорът е налице ли е ВОП, а от тук и обосноваост на данъците, които се очаква да бъдат установени при ревизията на дружеството жалбоподател в контекста на хипотезата на чл. 92, ал. 11 от ЗДДС.

Вътреобщностна доставка според нормата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика, регистрирано по този закон лице или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчнозадължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка.

В тази връзка, за да се приеме, че е осъществен фактическият състав на цитираната разпоредба, следва да са налице следните предпоставки: да е осъществена доставка на стоки, доставчикът да е регистриран по ДДС в Република България, съответно получателят по доставката да е регистриран за целите на ДДС в друга държава членка на Общността и стоката да е транспортирана от доставчика или получателя, или за тяхна сметка от територията на страната до територията на друга държава членка.

Според съдебната практика на СЕС, при липсата на конкретна разпоредба в Директива 2006/112/ЕО относно доказателствата, които трябва да предоставят данъчнозадължените лица, за да бъдат освободени от ДДС в случаите на ВОД, в правомощията на държавите членки, съгласно чл. 131 от Директива 2006/112/ЕО е да определят условията, при които се освобождават ВОД от облагане с ДДС /т. 36 от решение на Съда от 6 септември 2012 г. по дело C-273/11/.

Съответно на изложеното в чл. 45 от ППЗДДС, във връзка с чл. 53, ал. 2 от ЗДДС, е нормативно установен начинът за доказване на ВОД като проявен юридически факт.

Документите, регламентирани в разпоредбите на чл. 45 от ППЗДДС са разделени в две групи - документи за доставката и документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територия на друга държава членка.

Според чл. 45, т. 1 б. "а" от ППЗДДС документ за доставката представлява фактурата, в която, когато получателят е регистриран за целите на ДДС в друга държава членка, се посочва идентификационен номер по ДДС на получателя, издаден от държава членка, под който номер му е извършена доставката.

В случая не е спорно наличието на фактурите, съдържащи казаното нормативно съдържание, нито се формира спор относно валидността на идентификационния номер по ЗДДС на получателя.

Съответно чл. 45, т. 2 от ППЗДДС регламентира документите, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка.

В чл. 45, т. 2 б. "а" от ППЗДДС е посочено изискването за представяне на транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и

място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество;

В чл. 45, т. 2 б. "б" от ППЗДДС е посочено изискването за транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика.

С оглед на така цитираната уредба, допустим е отказ на правото на освобождаване от облагане с ДДС при ВОД при наличието на следните предпоставки - когато доставчикът не е изпълнил предвидените от закона задължения в областта на доказването или когато е бил недобросъвестен, т. е. е знаел или е трябвало да знае, че осъществяваната от него операция е част от извършвана от приобретателя измама.

В случая спорен е въпросът за транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава-членка на ЕС, доколкото ревизираното лице разполага с фактури за доставките и други съпровождащи документи .

Словенските данъчни власти са установили при извършената проверка, че SIV T. D.O.O. има директор - български гражданин и няма назначени служители по трудови договори.Получателят по доставките SIV T. D.O.O.", VIN SI40002144 не е представил договор за наем на склад за съхраняване на въпросните стоки - тъй като се твърди, че същите се доставят директно на клиент в У.. Липсват доказателства за осъществена електронна кореспонденция във връзка с представените заявки, за които се сочи, че са получени по електронна поща.Твърди се, че кореспонденцията се е осъществявала между лицата Л. П. Г. - управител на [фирма] и М. С. - управител на SIV T. D.O.O.",VIN SI40002144 С.,като същите обстоятелства са отречени от М. С. управител на SIV T. D.O.O..

В резултат на гореизложеното се установява, че издадените първични документи - фактури за доставка на стоки - захарни изделия, кафе, безалкохолни напитки до словенското дружество към „SIV T. D.O.O.", VIN SI40002144 и Международните товарителници /ЧМР/ не отразяват вярно сделките и събитията в съответствие с тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност.

Във връзка с изложените факти и обстоятелства и събраните доказателства за тях се установява, че се опровергава достоверността на представените документи от задълженото лице за извършени вътреобщностни доставки на стоки към словенското дружество, т.е. липсват надеждни и истинни доказателства задълженото лице да е извършило вътреобщностни доставки на стоки към словенското дружество.Наличието на установените и посочени по-горе несъответствия по отношение на удостоверяване на реално движение на стоките до У. с клиент от С. и реалното им предаване на съответния получател обуславя извода, че не се доказват предпоставките на ВОД по чл. 7 от ЗДДС, т. е. липсват доказателства за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка.

Следователно, въз основа на така събраните доказателства, не може да се приеме да е проведено главно пълно доказване на факта на извършване на ВОП.

Налага се извод за липса на установени кумулативни предпоставки за признаване осъществяването на ВОД.

С оглед изложеното, съдът намира,че оспорваният АПВ е правилен, както и потвърждаващото го решение, поради което жалбата следва да се отхвърли.

За разноските:

При посочения изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК на ответната администрация се следва присъждане на разноси в размер на юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв. съгласно чл. 8 ал. 3 от Наредба №1 от 2004г.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК [ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез Л. П. Г., против Решение № П-1/18.02.2020г. на Директора на ТД на НАП [населено място], с което е оставена без уважение жалбата срещу Акт за прихващане или възстановяване по чл. 92, ал. 11 от ЗДДС №Р-22221219008393-171-001/05.02.2020 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК 205276481, с адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез Л. П. Г. да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите [населено място], сумата от 500/петстотин /лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: